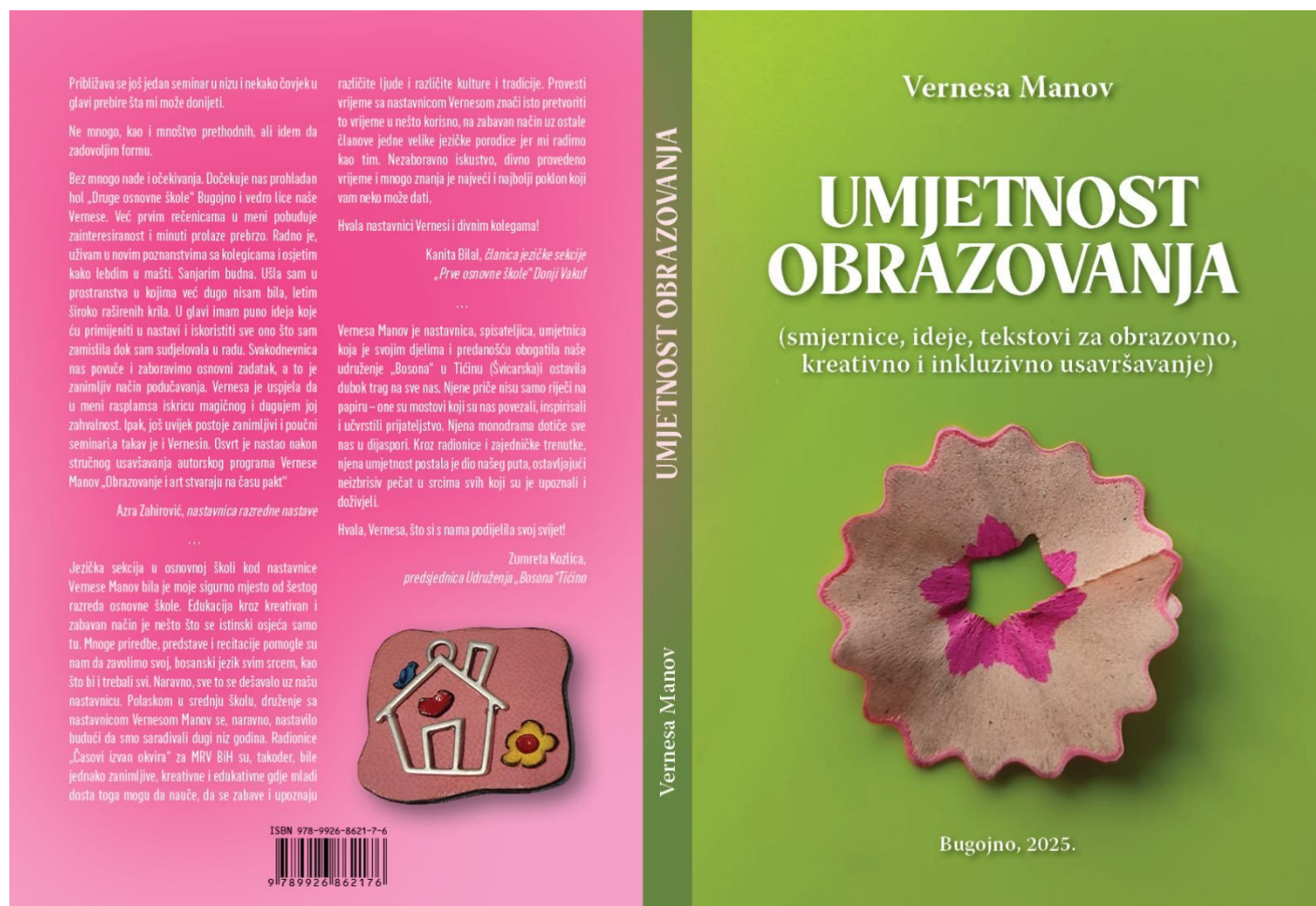

"Bajka o želji", stvaralačka bajka iz knjige "UMJETNOST OBRAZOVANJA" Vernese Manov, Bugojno 2025.godine

"Bajka o želji" je stvaralačka priča iz svijeta obrazovanja i djetetove želje za ljepšim životima dok odrastaju u svijetu škole, odraslih, maštanja

Bajka o želji

Jednog sunčanog dana prišla mi je djevojčica i upitala me:

- Nastavnice, zašto nijedna dobra vila, nijedan leptir, niti cvijet nisu mogli nagovoriti ono magično ogledalce da ne otkrije zloj maćehi i još zločastijoj kraljici gdje se skriva Snjeguljica?

Gledala sam u djevojčicu ne znajući šta da joj odgovorim.

Čekala je odgovor ne trepćući svojim širom otvorenim i radoznalim okicama.

Nije predugo čekala odgovor i nakon par trenutaka, kao da je ono pitanje bilo retoričko, nastavila:

- Da živim bar malčice u porodici koje me nije toliko strah, napisala bih ljepšu bajku koje se niko ne plaši!

- Zašto se plašiš?- upitala sam je i prepala sam se samog pitanja.

- Stalno galame, psuju i udaraju i ruše šta stignu, ometaju me u čitanju i učenju, maštati je skoro pa nemoguće od tih zvukova strašnih, ali ja sam upornija od njih. Znam da me čitanje i maštanje čine hrabrijom i zato ne odustajem. Snaga kojom je djevojčica zračilarekavši zadnji dio rečenice je znak da je sve pročitano već u djevojčici razvilo odbrambeni mehanizam i energiju odupiranja svemu negativnom u njenom djetinjstvu. Čitanje kod djece, ne samo floskulativno izrečeno, već i životom dokazano, gradi, ako ne u potpunosti razvijene stavove, a ono dobre temelje da nekad u budućnosti budu razboriti i smjeli da se suprotstave argumentima i istinitošću onog što im je neophodno u životu i na duhovnom i intelektualno-emotivnom planu. Nada je u njima i dok su još malena bića, onaj spasonosni momentić koji im ne daje mogućnost bježanja od stvarnosti, ne, već im daje mogućnost znanja ispoljavanja svojih emocija i misli od djetinjstva, preko tinejdžerske dobi, pa sve do adolescentske faze kad postaju svjesni značaja onog da su čitali od malih nogu.

Veliki tinejdžerski ili adolescentski problemi opisani u mnoštvu književnih djela traže eruptivnu, snažnu, energičnu i osnovu i potku za dalje djelovanje koje izgrađuje čovjekov lik i karakter.

Fokusi prikazani kroz velika književna djela davnih civilizacijskih generacija, trenuci vezivanja svojstvenih sa nekim knjiškim porodicama i narodima pomažu i nama, današnjim savremenikima da se kroz neke davne komunikacije i kompetencije povežemo i saživimo kako bismo kroz odraze na vodi ili u ogledalima nekih prošlih lirskih subjekata pronašli upravo tako pravi stih, strofu ili ritam svoje duše i uma, bez obzira na razdaljine desetljeća i stoljeća i svjetova, nekad i sad.

Znate li zašto je to tako?

To je tako zato što se mnogostruko teže i gore situacije dešavaju danas djeci i tinejdžerima kroz njihova odrastanja, ne samo na sveobuhvatnoj, već na dnevnoj bazi. Zbog toga što odrasli olahko danas više nego ikad ranije prihvataju značenje pojma – porodica.

Nije neutemeljeno Tolstoj svoju početnu rečenicu u jednom romanu stavio u „neprolazni prezent“ znajući da ove vrijednosti se nikad ne gube. Za njih ne postoje prošla vremena. One su sadašnjost jer govore o sjevremenskoj vrijednosti- o porodici. On ovakvim spisateljskim činom ne dopušta, ni mlađima, ni starijima da zanemare, obesprave ili omalovaže smisao porodičnog zdravog i normalnog okruženja.

Za sve, dakle, generacije vrijedi ova misao i o njoj treba da promišljamo svi, sve dok je svijeta i vijeka:

Sve sretne porodice slične su jedna drugoj. Svaka nesretna porodica, nesretna je na svoj način!

Ovo svima treba da otvori nove horizonte i viđenja, razmišljanja i fokusiranja i niko ne smije zaboraviti da spriječi nesretne okolnosti ukoliko ima tu moć sopstvenog poriva i djelovanja.

Stremite sreći, a ne nasilju!

Stremite ljubavi, a ne strahu – jer ne zaboravite:

U SVIM BAJKAMA DOBRO ĆE DA POBIJEDI ZLO!UVIJEK!

Tags

Istraživanje i stvaranje

Collections

Inspiriraj druge

Objava